

her i Thinget, at det var et Citat af en Udtalelse, som var kommet fra det ærede Medlem for Kjøbenhavns 7de Kreds (C. Sage) i et Møde, hvor den høitærede Formand ligesom i Dag sad paa Formandspladsen, og da han ikke den Gang havde Noget at bemærke ved den, om at den skulde være anstødelig i en eller anden Retning, har jeg ikke tænkt, at den kunde være utilladelig for mig, men, som sagt, jeg nævner dette kun som en undskyldende Omstændighed. Jeg vil paa Grund af den korte Tid ikke oplæse denne for Resten overordentlig interessante Uttring, som det ærede Medlem fremkom med, men vil sige, at den findes i Folkethingstidenden 1883—84 Sag. 2278, og vil anbefale ærede Medlemmer at læse den, den er i og for sig værd at læse.

Formanden (Berg): Det ærede Medlem retter en Anke imod Formanden, gaaende ud paa, at jeg tillader et Medlem at bruge Udtryk, som jeg ikke tillader et andet Medlem. Det er det ærede Medlem ikke berettiget til. Jeg kender ikke, hvortil det ærede Medlem sigter, men jeg vil indrømme, at der kan falde Uttringer her i Salen, navnlig naar der er megen Uro, og naar Talerne ikke tale høit nok, som det er umuligt for Formanden at høre. Der kan altsaa fra et andet Medlem være undsluppet Udtryk, som Formanden ikke har kunnet paatale paa Grund af Omstændighederne, men det berettiger ikke til at sige eller antyde, at Formanden med Forsæt lader passere Udtryk fra en Taler, som han nægter en anden Taler Ret til at bruge. Det ærede Medlem har fremdeles Ordet.

Thomsen: Jeg tvivler ikke om, at der har været overordentlig Uro i Salen, den Gang det ærede Medlem fremsatte sin Bemærkning. — Lige overfor de Bemærkninger, der ere fremkomne angaaende mine Udtalelser, skal jeg udtale mig ganske kort. Jeg behøver ikke at henvende mig til nogen Enkelt, idet jeg kan samle Meningerne under Et. Naar det er blevet udtalt fra forskjellige Sider, at det Adresseforslag, her foreligger, kunde og burde opfattes som et Udtryk for den dybe og inderlige Betyrning, som man havde overfor den nuværende Situation, og at man fandt det naturligt og smukt, at Folkethinget henvendte sit tillidsfulde Blik til Kongen, kan jeg naturligvis kun sige, at dersom Adressen har denne Hensigt, maa jeg kun spørge: Hvor staar det? Jeg deler saa fuldt som Noget Betyrningen over den Goldhedens og Ulyktsalighedens Tilstand, under hvilken vi befinde os. Naar man derimod bebrejdede mig, at jeg havde udtalt, at jeg vilde stemme

imod dette Adresseforslag, naar man bebrejdede mig, at jeg havde anvendt Skarpsindighed for at fremsætte de forskjellige Indbendinger, som kunde gøres mod denne Adresse, vil jeg dog tillade mig derom, at udtale, at der staar jo ikke, at dette er en Adresse fra Folkethingets Flertal; havde det været en Adresse fra Folkethingets Flertal alene, kunde det aldrig være faldet mig ind at blande mig deri. Men naar det er en Adresse, som skal være Folkethingets, saa ville de Herrer dog finde, at det er en naturlig Blygt lige overfor Thinget, at man forud aabent og ærligt og ligefrem siger, hvilke Indbendinger der kan gøres imod den, siger dem rent ud, at dersom der er den Hensigt med den, som der udtales, da er det udtrykt paa en saadan Maade, at der er aldeles overveiende Sandsynlighed for, at det vil blive misforstaaet. Det nytter ikke ved en saadan Veilighed, at den enkelte Mand vil lægge det og det ind i den. Det nytter ligesaa lidt, at det siges fra et enkelt Medlem, at han opfatter det som en Bro, der skal føre os over i lykkelige Tilstande, og at det siges af et andet æret Medlem, at der staar her i denne Adresse, at hvis Hans Majestæt tager Hensyn til Folkethingets Ønsker, saa er Folkethinget rede til at opgave sin tidligere Taktik, saa er det parat til at løse de store Opgaver, der staa paa Dagsordenen, til at samarbejde, som det er sagt, endog saa med enhver Regjering. Det nytter ikke, at det siges af et enkelt Medlem; men jeg spørger: Hvor staar det? Jeg ser det ikke her i Adressen. Er det Deres Hensigt — og jeg vil Intet inderligere ønske, end at det er det ærede Flertals Hensigt virkelig at udtrykke noget Saadant — ja er det naturligt for mig, at jeg siger: Ja, mine Herrer, udtal det paa en saadan Maade, at det kan forstaaes ubetinget deraf. Der er ligeledes sagt, at det sidste Afsnit ikke indeholdt nogen som helst Trusel, men at det kun var en Fremstilling af et Skræmmebillede, men, mine Herrer, er det da Hovedsagen for Dem at faae forelagt Hs. Maj. Kongen en Adresse netop i den Form? Er det Hovedsagen, saa er der naturligvis Intet at gøre derved. Men er det Adressens Hensigt virkelig at ville godkjende de Anskuelser, der ere fremkomne fra ærede Medlemmer, der have lagt noget ganske Andet ind i den, end der staar, da kan jeg kun opfordre det høie Thing til at give Adressen en saadan Redaktion, at man ser, at det virkelig er Deres Mening, hvis der bliver taget Hensyn til Folkethingets Ønsker, at De saa ere rede til at opgave Deres tidligere Taktik, og at De ere beredte til at løse de store Opgaver, der